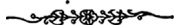

BIZIKO DA.

Askotan dira Euskal-errira
 Etorri etsai arrotzak,
 Bañan ostera biurtu dira
 Bero etorririk, otzak;
 Bildurra ziyen sartu aiyeri
 Euskaldun azkon zorrotzak,
 Kontuak ditu izan oi beti
 Er besteko eriotzak.

Gizon guchi zan arrotasunak
 Zituen ekar arazten,
 Uste gabeko chakurrak ziyen
 Lepora salto egiten;
 Gogor ziyoten Euskal gizonak
 Etsai zitalai ekiten,
 Etziran iñoiz Aita zar aiyek
 Bildurrak iñon gelditzen.

Bada Errege Erromakuai
 Zitzayon buruan jarri,
 Bear zubela Euskal-errira
 Jendearekin etorri:
 Jaun eta jabe egin nai zuben
 Bañan estu eta larri,
 Biurtu bear izandu zuben
 Geldi utzirik Amari.

¿Zér uste zuten zirala gure
 Mendiyetako Aitonak?
 ¿Zér uste zuten zirala oiyen
 Eskuetakoz azkonak?

Damu aundiya eman oi diye
 Gure biziera onak,
 Zergatik geran lur ederrian
 Jaiyo geraden gizonak.

Gure Euskara lurperatzia
 Nai izan duten etsaiyak,
 Ibillera chit charrak egin ta
 Joan izan dira, erdiyak;
 Gañuntzekuak gelditu ditu
 Azpiyan Euskal mendiyak,
 Garaiturikan etsai gurien
 Arronkak, Euskal-erriyak.

Gu lau probintzi elkaturikan
 Ez gera iñoren bildur,
 Ez degu orren aisa emango
 Etsai aurrian guk amur;
 Gure mendiyak jarri oi dira
 Egiñaz aserrez, mur, mur,
 Biurtzen dira azpiraturik
 Etsaiyak arri edo lur.

Guri Euskaraz itzegitia
 Nai ziguten eragotzi,
 Bañan iñola ez genezake
 Beste bat arturik, utzi;
 Seaskachoan ori genduen
 Lenda biziko ikasi,
 Goguarekin iñorenikan
 Ez bada ikasten asi.

JUAN IGNAZIO URANGA.

